

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 października 2018 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku w X Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący: SSR Dorota Zabłudowska

Protokolant: Marta Filipiak

po rozpoznaniu w dniu 11.10.2018 r. sprawy:

G. K. (1), syna C. i E., urodzonego (...), PESEL

oskarżonego o to, że:

1. w dniu 10 marca 2018 r. w miejscowości T. przywłaszczył mienie znalezione w postaci skórzanego portfela wraz z zawartością pieniędzy w wysokości 1000 PLN, dowodu osobistego, prawa jazdy, kart lojalnościowych oraz kartę bankomatową z banku (...) S.A. wydanych na dane osobowe E. P. powodując straty o łącznej wartości w kwocie około 1050 PLN na szkodę E. P.,

tj. o przestępstwo z art. 275§1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zb. z art. 284§3 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.

2. w dniu 10 marca 2018 r. w miejscowości T. wszedł w posiadanie karty bankomatowej z banku (...) S.A. należącej do E. P. po czym poprzez użycie w transakcji karty zbliżeniowej z banku (...) S.A. należącej do w/w pokonał zabezpieczenie elektroniczne włamując się do systemu bankowego, a następnie dokonał kradzieży pieniędzy w kwocie 35 PLN stanowiące płatność za zakupiony towar w sklepie (...) przy ul. (...) w miejscowości T. działając na szkodę E. P.,

tj. o przestępstwo z art. 279§1 k.k.

3. w dniu 10 marca 2018 r. w miejscowości T. wszedł w posiadanie karty bankomatowej z banku (...) S.A. należącej do E. P. po czym poprzez użycie w transakcji karty zbliżeniowej z banku (...) S.A. należącej do w/w pokonał zabezpieczenie elektroniczne włamując się do systemu bankowego, a następnie dokonał kradzieży pieniędzy w kwocie 48,02 PLN stanowiące płatność za zakupiony towar w stacji paliw (...) przy ul. (...) w miejscowości T. działając na szkodę E. P.,

tj. o przestępstwo z art. 279§1 k.k.

4. w dniu 10 marca 2018 r. w miejscowości T. wszedł w posiadanie karty bankomatowej z banku (...) S.A. należącej do E. P. po czym poprzez użycie w transakcji karty zbliżeniowej z banku (...) S.A. należącej do w/w pokonał zabezpieczenie elektroniczne włamując się do systemu bankowego, a następnie dokonał kradzieży pieniędzy w kwocie 48,45 PLN stanowiące płatność za zakupiony towar w (...) w miejscowości B. 110 działając na szkodę E. P.,

tj. o przestępstwo z art. 279§1 k.k.

5. w dniu 10 marca 2018 r. w miejscowości T. wszedł w posiadanie karty bankomatowej z banku (...) S.A. należącej do E. P. po czym poprzez użycie w transakcji karty zbliżeniowej z banku (...) S.A. należącej do w/w pokonał zabezpieczenie elektroniczne włamując się do systemu bankowego, a następnie dokonał kradzieży pieniędzy w kwocie 41,20 PLN stanowiące płatność za zakupiony towar w stacji paliw (...) ((...) Sp. z o.o.) przy ul. (...) w miejscowości P. działając na szkodę E. P.,

tj. o przestępstwo z art. 279§1 k.k.

6. w dniu 10 marca 2018 r. w miejscowości T. wszedł w posiadanie karty bankomatowej z banku (...) S.A. należącej do E. P. po czym poprzez użycie w transakcji karty zbliżeniowej z banku (...) S.A. należącej do w/w pokonał zabezpieczenie elektroniczne włamując się do systemu bankowego, a następnie dokonał kradzieży pieniędzy w kwocie 49,47 PLN stanowiące płatność za zakupiony towar w sklepie (...) Sp. z o.o. przy ul. (...) w miejscowości P. działając na szkodę E. P.,

tj. o przestępstwo z art. 279§1 k.k.

7. w dniu 10 marca 2018 r. w miejscowości T. wszedł w posiadanie karty bankomatowej z banku (...) S.A. należącej do E. P. po czym poprzez użycie w transakcji karty zbliżeniowej z banku (...) S.A. należącej do w/w pokonał zabezpieczenie elektroniczne włamując się do systemu bankowego, a następnie dokonał kradzieży pieniędzy w kwocie 45,98 PLN stanowiące płatność za zakupiony towar w sklepie (...) Sp. z o.o. przy ul. (...) w miejscowości P. działając na szkodę E. P.,

tj. o przestępstwo z art. 279§1 k.k.

8. w dniu 10 marca 2018 r. w miejscowości T. wszedł w posiadanie karty bankomatowej z banku (...) S.A. należącej do E. P. po czym poprzez użycie w transakcji karty zbliżeniowej z banku (...) S.A. należącej do w/w pokonał zabezpieczenie elektroniczne włamując się do systemu bankowego, a następnie dokonał kradzieży pieniędzy w kwocie 46,97 PLN stanowiące płatność za zakupiony towar w stacji paliw LOTOS przy ul. (...) w miejscowości P. działając na szkodę E. P.,

tj. o przestępstwo z art. 279§1 k.k.

9. w dniu 10 marca 2018 r. w miejscowości T. wszedł w posiadanie karty bankomatowej z banku (...) S.A. należącej do E. P. po czym poprzez użycie w transakcji karty zbliżeniowej z banku (...) S.A. należącej do w/w pokonał zabezpieczenie elektroniczne włamując się do systemu bankowego, a następnie dokonał kradzieży pieniędzy w kwocie 48,26 PLN stanowiące płatność za zakupiony towar w stacji paliw LOTOS przy ul. (...) działając na szkodę E. P.,

tj. o przestępstwo z art. 279§1 k.k.

10. w dniu 10 marca 2018 r. w miejscowości T. wszedł w posiadanie karty bankomatowej z banku (...) S.A. należącej do E. P. po czym poprzez użycie w transakcji karty zbliżeniowej z banku (...) S.A. należącej do w/w w sklepie (...) w P. usiłował pokonać zabezpieczenie elektroniczne włamując się do systemu bankowego, a następnie dokonać kradzieży pieniędzy w kwocie 44,99 PLN stanowiących płatność za towar w postaci słuchawek m-ki S., czym działał na szkodę E. P., jednak z uwagi na zablokowanie karty przez pokrzywdzoną zamiaru swojego nie osiągnął,

tj. o przestępstwo z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 279§1 k.k.

I. oskarżonego **G. K. (1)** uznaje za winnego pierwszego zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 275§1 k.k. w zw. z art. 11§3 k.k. w zw. z art. 34 § 1 i 1a pkt. 1 k.k. w zw. z art. 35 § 1 k.k. wymierza mu karę 2 (dwóch) miesięcy ograniczenia wolności polegającego na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne, wskazanej przez Sąd, w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. oskarżonego **G. K. (1)** uznaje za winnego czynów zarzucanych mu w punktach 2-10 aktu oskarżenia, czyny te kwalifikuje z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. co do czynów 2-9 i z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. co do czynu 10 i za to na podstawie art. 283 k.k. przy zastosowaniu art. 91§1 k.k. i art. 14§1 k.k. w zw. z art. 37a k.k. w zw. z art. 34 § 1 i 1a pkt. 1 k.k. w zw. z art. 35 § 1 k.k. skazuje go na karę roku ograniczenia wolności polegającego na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne, wskazanej przez Sąd, w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

III. na mocy art. 85 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 i 3 k.k. łączy orzeczone wobec **G. K. (1)** w punktach I-II wyroku jednostkowe kary ograniczenia wolności i wymierza mu karę łączną roku i 2 (dwóch) miesięcy ograniczenia wolności

polegającego na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne, wskazanej przez Sąd, w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

IV. na mocy art. 626 § 1 k.p.k., 627 k.p.k. w zw. z art. 616 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 1, art. 2 ust 1 pkt 4 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity Dz. U. z 1983 r. nr 49 poz. 223 z późn. zm.) obciąża oskarżonego kosztami sądowymi: wydatkami w kwocie 70 zł (siedemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu wydatków oraz opłatą w wysokości 300 zł (trzystu złotych).

Sygn. akt **X K 499/18**

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

E. P. w dniu 10 marca 2018 roku koło godz. 11:55 robiła zakupy w sklepie (...) w T. W.. Następnie udała się do piekarni obok. Po wyjściu z piekarni wsiadła do samochodu i pojechała do swojego domu. Będąc w domu otrzymała telefon z informacją, iż pojawiło się dużo transakcji dokonanych za pomocą jej karty bankomatowej.

Tego samego dnia około godz. 12:00 G. K. (1) pojechał do piekarni przy ul. (...) w T.. Wychodząc ze swojego samochodu, przy sklepie (...) na parkingu znalazł skórzany portfel z zawartością pieniędzy w wysokości 1000 złotych z banknotach stułotowych oraz bilonie, potwierdzenia wysłania LOTTO, dowodu osobistego, prawa jazdy, kart lojalnościowych oraz karty bankomatowej z banku (...) S.A. wydanych na dane osobowe E. P.. G. K. (1) odczekał jeszcze chwilę na parkingu, żeby sprawdzić, czy ktoś będzie szukał portfela.

Ponieważ jednak nikt nie szukał portfela, G. P. zabrał portfel, następnie udając się do (...) przy ul. (...), gdzie zakupił doładowanie telefonu za kwotę 35 złotych. Doładowanie wykorzystał do swojego telefonu.

Następnie G. K. (1) pojechał na Stację Paliw (...) w T., gdzie zatankował benzynę na kwotę 48,02 złotych. Po dokonaniu tej transakcji udał się na (...) podlegającą pod miejscowość B. 110, na której to zatankował benzynę za kwotę 48,45 złotych. Z tej stacji pojechał na Stację Paliw (...) przy ul. (...) w P., na której zatankował gaz (...) za kwotę 41,20 złotych.

/ Dowody: wyjaśnienia G. K. (1) k. 40v., zeznania E. P. k. 4, 84v., zestawienie wypłat k. 51, notatka urzędowa k. 58, nagranie monitoringu ze stacji paliw L. w P. z dnia 10.03.2018 r. k. 59, nagranie monitoringu ze stacji paliw S. w B. z dnia 10.03.2018 r. k. 60, wydruk z systemu (...) k. 67, nagranie monitoringu ze stacji paliw (...) w T. z dnia 10.03.2018r. k. 80

Kolejno, G. K. (1) udał się do sklepu (...) przy ul. (...) w P. i zakupił tam rzeczy w postaci: pędzla, szczypców wydłużonych prostych marki T. (...) oraz szczypce marki T., za które to zakupy łącznie zapłacił 49,47 złotych, po czym wszedł ponownie na dział sprzedaży i kupił klucze hakowe marki T. (...) oraz zestaw wiertel marki C., co kosztowało łącznie 45,98 złotych.

/ Dowody: wyjaśnienia G. K. (1) k. 40v., zeznania E. P. k. 4, zestawienie wypłat k. 51, nagranie monitoringu ze sklepu (...) w P. z dnia 10.03.2018 r. k. 71, wydruki k. 72-73

Po zrobieniu zakupów w B., udał się na stację paliw LOTOS przy ul. (...) w P., gdzie kupił benzynę, za którą zapłacił 46,97 złotych. Stamtąd pojechał na inną stację LOTOS, przy ul. (...) w P. i zakupił tam benzynę za kwotę 48,26 złotych.

G. K. (1) każdorazowo na stacjach paliw i w sklepach za zakupiony towar płacił zbliżeniowo kartą bankomatową E. P..

Po dokonaniu zakupu paliwa, udał się do Galerii (...) w P. do sklepu (...). Próbował kupić słuchawki za 44,99 złotych i chcąc zapłacić za nie zbliżeniowo za pomocą znalezionej karty bankomatowej, transakcja została odrzucona z uwagi na to, iż E. P. zastrzegła kartę, wobec czego zapłacił własną kartą.

/ Dowody: wyjaśnienia G. K. (1) k. 40v., zeznania E. P. k. 4, nagrania monitoringu ze stacji paliw LOTOS w P. z dnia 10.03.2018 r. k. 27, 31, dokumentacja fotograficzna k. 32-36, zestawienie wypłat k. 51, nagranie monitoringu ze sklepu (...) w P. z dnia 10.03.2018 r. k. 64, wydruk z systemu sklepu (...) k. 65-66,

E. P. w dniu 10 kwietnia 2018 roku otrzymała od G. K. (1) kwotę pieniężną w całości z tytułu skradzionego portfela i dokonanych przez G. K. (1) transakcji i wskazała, że nie ma żadnych roszczeń pieniężnych wobec G. K. (1).

/ Dowody: oświadczenie E. P. k. 95, notatka urzędowa z dnia 24.04.2018 r. k. 96

Wyjaśniając w toku postępowania przygotowawczego słuchany w charakterze podejrzanego G. K. (1) oświadczył, że rozumie treść przedstawionego mu zarzutu i pouczenia, przyznał się do zarzucanego mu czynu oraz złożył wyjaśnienia w sprawie, przy czym zakwestionował kwotę gotówki znajdującą się w przywłaszczonym przez niego portfelu. Na rozprawie przyznał się do popełnienia zarzucanych czynów i odmówił składania wyjaśnień.

Jednocześnie z uwagi na wymóg zwięzłości uzasadnienia wynikający z art. 424 § 1 k.p.k. odstąpiono od cytowania całości wyjaśnień oskarżonego odsyłając do wskazanych poniżej kart akt postępowania.

vide: wyjaśnienia G. K. (1) k. 40, 94, oświadczenie k. 128

G. K. (1) ma wykształcenie zawodowe. Jest żonaty, posiada trójkę dzieci, z czego dwoje pełnoletnich. Na jego utrzymaniu pozostaje żona i jedno dziecko. Pracuje jako mechanizator rolnictwa, osiągając dochód około 3 000 złotych miesięcznie. Posiada majątek w postaci działki o powierzchni 11 arów, mieszkania o powierzchni 56 metrów kwadratowych we współwłasności oraz samochodu z 1996 roku. Stan jego zdrowia jest dobry, nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie, ani odwykowo. Był uprzednio karany na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

/ Dowody: dane z wyjaśnień G. K. (1) k. 39v., dane z protokołu rozprawy k. 127-128, dane o karalności k. 86

Sąd zważył, co następuje:

W świetle wszystkich przeprowadzonych i ujawnionych w toku postępowania dowodów nie ulega wątpliwości, że oskarżony G. K. (1) dopuścił się zarzucanych mu oskarżeniem czynów. Do powyższego przekonania Sąd doszedł w oparciu o analizę zeznań pokrzywdzonej i wyjaśnień samego oskarżonego, a także zestawienia wypłat z karty bankomatowej należącej do E. P. oraz pozostałego materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie.

W ocenie Sądu zeznania pokrzywdzonej E. P. zasługiwały na przyznanie waloru wiarygodności. Pokrzywdzona złożyła zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa oraz w trakcie postępowania przedstawiła wydruk wypłat z jej konta bankowego, czym potwierdziła przedstawione przez nią twierdzenia. Pokrzywdzona wskazała okoliczności dotyczące zagubienia portfela oraz opisała jego zawartość. Sąd nie znajdując podstaw do tego, by pokrzywdzona miała interes, żeby swoimi zeznaniami nadmiernie obciążać oskarżonego, dał wiarę jej depozycjom. Ponadto o fakcie, że E. P. nie chciała działać na niekorzyść G. K. (1) było to, że w toku postępowania złożyła oświadczenie, iż nie ma żadnych roszczeń majątkowych od oskarżonego. Ponadto treść jej zeznań potwierdzały złożone wydruki w sprawie, dlatego też Sąd poczynił na podstawie jej twierdzeń ustalenia faktyczne w sprawie.

Istotnym dowodem w sprawie były nagrania monitoringu ze stacji benzynowej i sklepów, w których oskarżony dokonywał transakcji. Zapisy te stanowiły potwierdzenie, że oskarżony w czasie obciążenia konta bankowego pokrzywdzonej poszczególnymi kwotami dokonywał zakupów.

Czyniąc ustalenia w sprawie, Sąd oparł się także na dokumentach zgromadzonych w aktach sprawy, w szczególności w postaci: dokumentacji fotograficznej zawierającej wizerunek sprawcy, wydruków dotyczących poszczególnych transakcji, wydruku z obciążenia konta bankowego E. P., danych o karalności uznając, iż zostały sporządzone zgodnie

z obowiązującymi przepisami, a ich autentyczność, a także forma nie była przez strony kwestionowana w toku postępowania.

Przechodząc do omówienia wyjaśnień G. K. (1), Sąd zważył, że oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i opisał kolejno dokonywane przez niego transakcje kartą płatniczą wystawioną na dane E. P. w sposób korespondujący zarówno z zeznaniami pokrzywdzonej, jak i załączonymi do akt sprawy zestawieniem wydatków. Również okoliczności dokonania przywłaszczenia portfela pokrzywdzonej przedstawione przez G. K. (1) uwiarygodnione zostały przez twierdzenia pokrzywdzonej, która słuchana w charakterze świadka podała czas i miejsce jego zagubienia. Dlatego w tym zakresie Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego. Natomiast wątpliwości Sądu budziły wskazania G. K. (1) w tej części dotyczącej kwoty gotówki znajdującej się w portfelu. Stoją one w sprzeczności z zeznaniami pokrzywdzonej. Jako, że w ocenie Sądu zeznania pokrzywdzonej są w całości prawdziwe, Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom G. K. (1) w tym zakresie, że w portfelu z chwili jego znalezienia na parkingu w T. była kwota w gotówce jedynie około 90 złotych a nie, jak twierdzi pokrzywdzona 1000 złotych.

Podobnie Sąd z ostrożnością odniósł się również do twierdzeń oskarżonego, że nie zamierzał on korzystać z karty pokrzywdzonej do momentu, kiedy zabraknie na niej środków. Faktem bowiem jest, że oskarżony korzystał z tej karty do momentu, dopóki karta nie została zastrzeżona przez pokrzywdzoną, tj. do czasu, kiedy to próbując zapłacić w sklepie (...) za słuchawki, transakcja została odrzucona.

Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego pozwoliła na przypisanie oskarżonemu G. K. (1) czynów zarzucanych mu oskarżeniem. Bezsporne jest, że oskarżony w dniu 10 marca 2018 roku przywłaszczył mienie w postaci dokumentów znajdujących się w portfelu należącym do E. P., który znalazł na parkingu. Przepięstwo to można popełnić wyłącznie umyślnie z zamiarem bezpośrednim. Nie ulega wątpliwości, że oskarżony, przywłaszczając mienie w postaci karty bankomatowej z banku (...) S.A. należącej do E. P., wyczerpał znamiona czynu art. 275 § 1 k.k. Ponadto swoim zachowaniem G. K. (1) wyczerpał również znamiona czynu z art. 276 oraz 284 § 3 k.k. Nie miał prawa rozporządzać znalezionym dokumentem, a nie zwrócił go pokrzywdzonej ani do banku. Ponieważ oskarżony jednym czynem wyczerpał znamiona kilku przestępstw, kwalifikację należało uzupełnić o art. 11 § 2 k.k.

Sąd po ocenie zebranego materiału dowodowego uznał, że oskarżony, dokonując zbliżeniowo transakcji kartą bankomatową E. P., dopuścił się kradzieży z włamaniem stypizowanej w art. 279 § 1 k.k. Kradzież z włamaniem jest szczególnym przypadkiem kradzieży określonej w art. 278 k.k. i różni się tym, że sprawca musi przełamać jakieś fizyczne lub cyfrowe zabezpieczenia chroniące rzecz przed kradzieżą. Warto przy tym zauważyć, iż literalna treść art. 279 § 1 k.k. nie ogranicza kradzieży z włamaniem do pomieszczeń czy lokali. W doktrynie przyjmuje się, że „włamaniem” jest pokonywanie zabezpieczeń elektronicznych, chroniących dostęp osób nieuprawnionych do komputerowych baz danych czy bankomatów; zob. też uzasadnienie do post. SN 29.10.2012 r., I KZP 11/12, OSNKW 2012, Nr 12, poz. 124, gdzie wskazano, że uzasadnione jest poszerzenie wykładni pojęcia włamanie z uwagi na zmiany techniczne zabezpieczeń dostępu do cudzego mienia; zob. także A. A., Prawo karne komputerowe, s. 120–121). Kod elektroniczny jako element konieczny do korzystania z karty płatniczej lub bankomatowej, to swoisty i niepowtarzalny klucz elektroniczny zabezpieczający dostęp do konta bankowego. Dlatego też pokonanie takiej przeszkody przez posłużenie się przez sprawcę skradzioną kartą bankomatową wraz z kodem (kluczem elektronicznym) w celu pobrania pieniędzy z cudzego konta bankowego przez użycie bankomatu, wyczerpuje znamiona kradzieży z włamaniem w rozumieniu art. 279 § 1 KK (tak SA we Wrocławiu w wyr. z 9.7.2014 r., II AKa 180/14, Lex Nr 1506771). W ocenie Sądu zachowanie oskarżonego niewątpliwie wypełniało powyższą definicję. G. K. (1), aby dokonywać transakcji, nie musiał posługiwać się kodem elektronicznym, bowiem transakcje te nie przekraczały kwoty 50 złotych, a jak powszechnie wiadomo, do tej kwoty nie jest wymagane podanie indywidualnego kodu (...). Odnośnie podjętej przez oskarżonego próby dokonania transakcji w sklepie (...) Sąd zważył, że G. K. (1) nie udało jej się dokonać z uwagi na to, iż została odrzucona. Wobec powyższego zasadne było zakwalifikowanie tego czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. Sąd zważył przy tym, że oskarżony miał zamiar zapłacić za zakupiony towar zbliżeniowo kartą płatniczą, czego nie dokonał, ponieważ karta została zablokowana przez pokrzywdzoną.

Oskarżony w krótkich odstępach czasu (w tym samym dniu dokonał kilku takich transakcji wykorzystując tę samą sposobność, przy czym każdorazowo działał na szkodę E. P.). Dlatego też Sąd uznał, że czyny te stanowią ciąg przestępstw w rozumieniu art. 91 § 1 k.k. W takiej sytuacji Sąd orzeka jedną karę określoną w przepisie stanowiącym podstawę jej wymiaru dla każdego z tych przestępstw, w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. Jednocześnie uwzględniając kwoty, na jakie zostały dokonane transakcje, w ocenie Sądu czyny te należało zakwalifikować jako wypadek mniejszej wagi z art. 283 k.k. Podobnie, Sąd uznał za wypadek mniejszej wagi usiłowanie pokonania zabezpieczenia elektronicznego i dokonania kradzieży pieniędzy poprzez płatność za słuchawki S.. Sąd wziął pod uwagę rozmiar szkody wyrządzonej tym czynem oraz kwotę, na jaką miała zostać przeprowadzona transakcja, które nie były wysokie.

Rozważając kwestię kary dla oskarżonego za przypisane mu czyny, Sąd miał na względzie przesłanki określone w dyrektywach jej wymiaru ujętych w art. 53 k.k., jak również sposób i okoliczności popełnienia czynu oraz inne przesłanki, o których mowa w art. 115 § 2 k.k.

Uwzględniając wskazane dyrektywy, Sąd doszedł do przekonania, iż najwłaściwszą karą dla oskarżonego za popełniony czyn opisany w punkcie I oskarżenia będzie kara 2 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazanej przez Sąd z wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym. Zgodnie z artykułem stanowiącym podstawę skazania, sprawa tego czynu podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. Sąd wymierzając karę G. K. (1) za ten występki miał na względzie okoliczności jego popełnienia, tj. to, że oskarżony znalazł portfel, a następnie posłużył się znajdującą się w nim kartą płatniczą. Sąd wziął również pod uwagę to, że oskarżony stosunkowo krótko posługiwał się tą kartą z uwagi na to, iż pokrzywdzona zastrzegła kartę. Wymierzona kara 2 miesięcy ograniczenia wolności uwzględnia okoliczności obciążające oskarżonego – tj. fakt jego uprzedniej karalności oraz to, że działał on w pełni umyślnie, tym samym świadomie łamiąc obowiązujący porządek prawny. Sąd uwzględnił również okoliczność przemawiającą na korzyść oskarżonego tj. przyznanie się do winy.

Odnośnie czynów zarzuconych oskarżonemu w punktach od 2. do 10. aktu oskarżenia, Sąd zważył, że w wypadku mniejszej wagi sprawca czynu podlega karze pozbawienia wolności do 3 lat. W ocenie Sądu zasadne było w niniejszym przypadku zastosowanie przepisu art. 37a k.k. i wymierzenie G. K. (1) kary roku ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazanej przez Sąd z wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym. W ocenie Sądu jest to kara adekwatna do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości popełnionych przez G. K. (1) czynów. Za okoliczności łagodzące poczytał Sąd fakt, że oskarżony skontaktował się z pokrzywdzoną i zwrócił jej pieniądze, które utraciła w wyniku jego zachowania, tj., kwotę gotówki jaka znajdowała się w portfelu oraz kwotę wykonanych przez niego transakcji kartą płatniczą. Natomiast na niekorzyść oskarżonego przemawiało to, że był uprzednio karany za czyn podobny (przeciwko mieniu), a mimo tego nie powstrzymał się przed dokonaniem ponownie kradzieży. Jednocześnie pokazuje to, że jedynie kara, która będzie dotkliwa dla oskarżonego może przynieść zamierzone rezultaty. Uprzednio bowiem G. K. (2) skazany został na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Wymierzona kara ograniczenia wolności pozwoli na normalne funkcjonowanie oskarżonego w warunkach wolności kontrolowanej, jednocześnie stanowić będzie realną dolegliwość wobec oskarżonego. Orzeczona kara spełni w ocenie Sądu cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego, a jednocześnie zaspokoi społeczne potrzeby poczucia sprawiedliwości – w szczególności uwidoczni, iż lekceważenie norm prawnych zawsze będzie wiązało się z odpowiednio dostosowaną do wagi tego czynu reakcją karną. Warto przy tym zauważyć, że kara ograniczenia wolności polegająca na świadczeniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy wskazanej przez Sąd została orzeczona w minimalnym wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym, co oznacza, że pozwoli ona oskarżonemu nadal być czynnym zawodowo.

W punkcie III wyroku Sąd połączył jednostkowe kary ograniczenia wolności wymierzone oskarżonemu i wymierzył mu karę łączną roku i 2 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazanej przez Sąd z wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym, dochodząc do przekonania, że połączenie kar powinno odbyć się na zasadach całkowitej kumulacji.

Sąd orzekł również o kosztach sądowych i nie znajdując podstaw do zwolnienia oskarżonego od ich ponoszenia, obciążył go kosztami sądowymi tytułem wydatków, obejmujących w szczególności koszty korespondencji oraz uzyskania karty karnej oraz opłatą w kwocie 300 złotych. Sąd kierował się przy tym zasadą sprawiedliwego postępowania, zgodnie z którą każdy, kto przez swoje zawinione zachowanie spowodował wszczęcie postępowania karnego zobowiązany jest do poniesienia jego kosztów.

ZARZĄDZENIE

1) (...)

2) (...)

3) (...)

G., dnia 2.11.2018 r.